

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

561. Pro quo tempore, & quo tempore debeatur, & solvenda sit pensio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

tum ac dierum ab ultimo termino alias maturato usque ad obitum pensionarii. Atque ita, manendo in praemissis exemplo pensionarii mortui in Februario transmitti ad haereses terminum Nativitatis Domini, & praterea pro rata temporis decurso à die Natalis Domini ad diem Februarii, quo obiit pensionarius. Fundamentum hujus sententiae ex eo peti, at Tond. loc. cit. n. 6. quod pensionarius ex constitutione Pii V. teneatur recitare officium B. Virginis, & per consequens ei acquiri debet pensio pro rata vita pensionarii, quā durante is officium illud recitavit, maximē, cū pensiones istae sint ad instar alimentorum, qua debentur ad ratam temporis, quo vita alimentarii duravit. Porro his lux aliqua amplior affundetur ex dicendis quāt. seq. Reflectendum autem hīc ad diversitatem, quā est inter fructus civiles, ut sunt cœsus pecuniarii, locagia ædijum &c. & inter fructus naturales, qualiter nimurum & quando hi & illi debeat titulari, & quod hinc dependet, qualiter hi & isti inter defuncti titularis haereses & successores in beneficio dividendi, de quo dictum alias, & videri poterit Lott. loc. cit. à n. 22.

2. De cetero, dum pensio cessavit, non per actum necessarium, nempe per mortem pensionarii, sed per actum voluntarium, puta per translationem ante maturitatem termini, totam pensionem ad cessionarium seu translatarium pertinere, & transferentem sibi nihil servasse, tradit Tond. loc. cit. n. 5. ex mente Rotæ. sic terminum proximum in hoc casu spectare ad translatarium, nisi transferens reservaret sibi fructus prateritos, tradit Gabr. conf. 191. l. 2. apud Garc. loc. cit. n. 112. Dividendum verò pro rata temporis, tradit Rota & Covar. apud eund. Garciam, quem vide.

Questio 561. Pro quo tempore. & quo tempore debeatur, & solvenda pensio?

1. Respondeo primo: Supposito juxta dicta, solutionem penhoris faciendam, habito respectu & consideratione rata fructuum perceporum, non autem temporis decursi argumento l. defunct. ff. de niffrat. secundum quam, ut ait Ventrigl. cit. §. 3. n. 1. regulare se soler Rota in materia solutionis pensionis; pensionem annuam deberi ab initio anni, qui non à calendis Januarii, neque à tempore, quo natura jam exonerata fructibus maturatis & collectis incipit novos concipere, sed inchoatur ab eo momeo, quo reservatur pensio; si signatur siquidem pensio cum consensu partium, post quem consensum illico nascitur obligatio, ex qua oritur actio: exactio autem sola est, quæ differtur ad tempus, de quo convenit fuit inter partes, & sic semper attenditur hoc anni initium, & ex eo intelligitur pensio debita. Lott. l. 1. q. 44. n. 1. juncto n. 4.

2. Respondeo secundò: Reservatur autem pensio regulariter solvenda in duobus terminis seu semetribus, v. g. festo Nativitatis S. Joannis, & festo Nativitatis Christi, qui termini non ex alia causa statuantur, quam dividendi pensionem alias solidam, & ad nudam commodioremque solutionis præstationem, & non, quod propter eas debet attendi ratio temporis, ut inde dignoscatur quanta portio pensionis competit pensionario. Ventrigl. loc. cit. n. 2. Lott. loc. cit. n. 3.

3. Respondeo tertio: Facta hac divisione terminorum in gratiam debitoris seu titularis, atten-

dendum, num primus terminus per eum solvendus cadat eo tempore, quo possit percipere seu perceperisse fructus, super quibus pensio imposta, ut si jam dictos fructus percepit eo termino, pensio seu potius illa prima solutio dicatur posticipata; alias, si non percepit adhuc fructus, eò quod hi tunc nondum maturati, dicatur pensio posticipata, relativi harum binarum vocum ad ipsam fructuum perceptionem. Lott. loc. cit. n. 5. citans Gratian. discept. for. c. 548. n. 47. & 48. & Rotam in Monopolitan. pens. 10. April. 1606. Ventrigl. loc. cit. n. 6. Porro subiungit Lott. n. 6. Papam ut plurimum nullahabit ratione perceptionis fructuum, decemne anticipatè solvi pensiones, & sic si à die reservationis usque ad diem primi termini seu temestris nulli adhuc potuissent colligi fructus, aperte credendum est, pensionem esse anticipatam, & Papam voluisse anticipatè solvi a beneficiario ex proprio, habita consideratione ad fructus colligendos. Ventrigl. cit. n. 6. Unde subsistere non videtur, quod tradit Paris. l. 1. q. 8. n. 52. quod, si beneficiarius gravatus pensione, cui pro primo termino statutum est festum Nativitatis S. Joannis, ceperit possessionem in Mayo antecedente illud festum, & sic fructus adhuc nullos perceperit, non teneatur illo termino solvere pensionem, sed is, qui perceperit fructus illius anni. Hic iterum reflectendum ad fructus civiles, qui diutin singulis horis & momentis maturantur & percipiuntur.

Questio 562. Vbi, seu in quo loco solvenda pensio?

1. Respondeo, non facta alia declaratione solutionis pensionis fieri debet, non in loco, in quo degit pensionarius, sed in loco beneficii, & ubi fructus ipsi percipiuntur. Lott. l. 1. q. 39. n. 86. citans Oldr. conf. 168. n. 1. Gamb. depot. leg. l. 6. q. 27. n. 612. Rotam decis. 688. p. 4. recent. Corrad. pr. benef. l. 5. c. 7. n. 15. Ventrigl. ro. 2. annat. 11. 5. 2. n. 51. Paris. l. 6. q. 2. n. 137. Castrrop. de benef. l. 1. p. 11. §. 6. n. 8. Garc. p. 1. c. 5. n. 233. Ratio est, quod pensio solvenda ex fructibus beneficii, omni illis impositum. A.A. ijdem. Hinc jam inolevit usus & stylus Curiæ, ut una cum terminis solutionis in literis reservationis assignetur & locus. Lott. Par. loc. cit. Corrad. loc. cit. num. 17. dicens, nunquam aut raro Cancellariam, aut Cameram Apostolicam permittere transfire has literas sue destinatione loci solutionis facienda, & quiaem ubi, vel quem partes volunt. Corrad. ibid. citato Gamb. de pot. leg. l. 6. n. 612.

2. Quod, si pensionarius aut ejus procurator non esset in loco definita solutionis tempore statuto, pensionem debens non est in mora aut culpa, ad quæ nullam peccatum non solventium pensionem incurrit. Castrrop. loc. cit. Garc. n. 233. Corrad. n. 18. ex Bartho. in l. item illa. ff. de confit. pecun. dicente, creditorem debere esse paratum ad recipiendam pecuniam in loco solutionis definito, ad hoc, ut debitor peccatum incurrat. Neque in hoc casu ad evitandam peccatum obligatus est debitor ibidem facere depositum pecunie seu pensionis debita. Corrad. loc. cit. n. 18. dicens, quod in contrarium tradit Barthol. in l. si res paratus ff. de procur. id intelligendum de casibus, ubi jus expressè vult talen configurationem fieri, ut puto, ad impediendum curium usurparum. Quod ipsum est tradit Garc. loc. cit. n. 234. subiectum in n. 237. ad effectum